

1.1.1 Ιμπρεσιονισμός

Ο Ιμπρεσιονισμός είναι ένα αισθητικό κίνημα που άρχισε στην ζωγραφική¹ κι επεκτάθηκε κατόπιν και στις άλλες τέχνες. Βασική του αρχή ήταν η προσπάθεια του ζωγράφου να απεικονίσει ό,τι γίνεται αντιληπτό με την πρώτη ματιά. Όσον αφορά την ιμπρεσιονιστική μουσική, χαρακτηριστικά αυτής είναι:

- η απομάκρυνση από την κλασική αρμονία, κάτι που επιτυγχάνεται με τη χρήση άλλων κλιμάκων (π.χ. τροπικές κλίμακες, πεντατονικές κλίμακες, κλίμακα με τόνους κ.ά.), χρήση πεντάφθογγων συγχορδιών
- η προσπάθεια δημιουργίας “ατμόσφαιρας” με νέα ηχοχρώματα και ήπιους τόνους
- η ρευστότητα στην μορφή και την δομή του έργου
- μη προβολή των συναισθημάτων του συνθέτη



Κλωντ Μονέ (Εντύπωση, 1872)

Κύριοι εκπρόσωποι του Ιμπρεσιονισμού ήταν οι:

- Claude Debussy (1862-1918): είναι ο κατεξοχήν εκπρόσωπος του Ιμπρεσιονισμού. Γνωστά του έργα είναι “Πέλλεας και Μελισσόανθη” (όπερα), “Στο απομεσήμερο ενός φαύνου” και “Η θάλασσα” (για ορχήστρα), πολλά έργα για πιάνο (π.χ. “La Cathedrale engloutie”) κ.ά.
- Maurice Ravel (1875-1937): από τους μεγαλύτερους ενορχηστρωτές. Γνωστά έργα είναι “Ισπανική Ραψωδία” και “Μπολερό” (για ορχήστρα), “Δάφνη και Χλόη” (όπερα) κ.ά.

¹ Ιμπρεσιονισμός < η ονομασία προέρχεται από τον πίνακα “Impression” του Γάλλου ζωγράφου Claude Monet.

Fl.
p doux et expressif

Prélude à l'après-midi d'un faune, 1892-94

- Δευτέρα
- Αυξημένη συγχορδία
- Κλίμακα με τόνους, Ακολουθία από μεγ. τρίτες

4τ. 6/8

La mer, 3 συμφωνικά σκίτσα, 1903-05

- | |
|----------------------------------|
| 1. De l'aube à midi sur la mer |
| 2. Jeux de vagues |
| 3. Dialogue du vent et de la mer |

μ. 1 *pp* μ. 28 *ff*

1, X. La Cathédrale engloutie

μ. 15 *pp*

2, II. Voiles

μ. 17 *f* *m. g.* *glissando* *p*

2, XII. Feux d'artifice

2 XII., μ. 20 *pp* *cresc.* *f* δ.χ. α.χ. δ.χ.

2 XII μ. 1

pp

Πρελούδια, τεύχος 1 και 2, 1910-13

- Μαύρα πλήκτρα /
- Φα μείζ./Σολ β μείζ.
- Μίξη ηχοχρωμάτων

Χαρακτηριστικά παραδείγματα τεχνικής του Κλωντ Ντεμπισσύ